

FJÄLLVANDRING

***Rundhögen - Blåhammaren - Storerikvollen –
Nedalshytta – Sylarna - Storulvån***

27 - 31/7 2009

vandrad av:

EVA, GÖRAN, LENA, STAFFAN, ANITA och TORSTEN

Framme i Åre

25/7 Lördag

ÄNTLIGEN är det dags för fjällvandring i Jämtland. Eva & Göran hämtar upp oss i korsningen Auroravägen – Granbäcksvägen, d.v.s. Fleminggatan och vi åker iväg kl. 800. Solen skiner men efter Gävle mulnar det på och en kraftig regnskur kommer över oss. I Tönnebro träffar vi Lena & Staffan och det blir fika. Vi åker i kortege upp till Lassekrog där vi får en härlig lunch, kolbullar med amerikanskt fläsk, mycket gott och ett trevligt ställe.

Färden går sedan till Persåsen där tanten i bilen (GPS:en) blir tokig på oss när vi svänger av. Vi nonchalerar henne och fortsätter. Stort fint ställe med försäljning av blåträlampor, snygga tavlor och konstutställning, mycket att se. Där blir det åter fika, och innan vi åker, en titt i den stora affären.

Nu är det inte långt till Björnen och vid 1730 är vi framme. Huset finns kvar och ligger så fint med en härlig utsikt över Åresjön. Installering och sedan åker "flickorna" till mataffären i Åre och handlar mat. Hem i regnet där vi sen förbereder maten och får oss en god öl. Torsten försöker visa sin DVD från förra årets fjällvandring, men det misslyckas. Vi kom överens om att vi redan sett den. Nu blir det pinnar med plåster, dagbokskrivningslotteri, till alla (även Eva). Tyvärr drog jag (Anita) nitlotten, så därför skriver jag nu.

God lax med gravlaxsås samt vitt vin intas under muntra upplevelser. Glass och sedan sängen.

Fäviken och Karoliner

26/7 Söndag

Efter en god natts sömn äter vi frukost och gör oss i ordning för att fara till Fävikens vildmarksmässa. Det regnar inte när vi åker, men efter ett tag börjar det strila. Det handlas lite saker och även ost och kex till kvällens middag.

Vi far vidare till Åre där vi äter lunch på Broken. Sedan en till på Åre och det nya stationshuset och hotellet (Holiday Club). Vidare till Duved skans som är riktigt fin. Hem, men först till Copper Hill, hotellet som är stängt. Det är verkligen en turistattraktion. Massor av bilar står parkerade vid avspärrningen. Torsten och jag tar oss en till på hotellet och ett kik genom fönstret. Hem och sitter och slöar i soffan med en kopp kaffe. Sedan blir det fart på packning och matlagning samtidigt. I kväll gäller pepparbiff med bearnässås, gott vin och en trevlig stund innan vi går i säng för att kunna gå upp kl. 6 i morgon bitti.

Karolinermonumentet i Duved

Rundhögen - Blåhammaren

27/7 Måndag

Upp i ottan. Kö till toa. Frukost. Matsäcksbestyr. Hur många mackor får man bre? Ägg och skinka på samma macka, smaken är olika. Städning, stort engagemang. Allt går med en svindlande fart. Färdiga drygt en timma före planen. Men oj, diskmaskinen!! Lugn väntan men ändå avfärd c: kl. 830.

På parkeringen i Rundhögen stod redan många bilar. Vi lastade av och Staffan och Göran körde till Storulvån för att parkera Görans bil. Efter c:a 50 minuter var de tillbaka. Nu kunde vi börja. Utrustade med 2 kartor och en GPS gav vi oss iväg kl. 1035. Härligt! 4 km grusväg verkade vara en lätt början, men oj vägen tog slut!?? Tillbaka nästan till start. Nu följde vi den markerade leden genom skogen. Efter lätt vandring i ganska fint väder, c:a 4 km, kom vi till ett nytt vindskydd vid bron över Enan. Vattenpaus, solen tittade fram, varmt och skönt. Efter gåsmarschen över den knarrande bron kom vi in i mer fjällterräng. Nu började stigningen på väl upptrampad stig. Magarna började knorra efter mat, men stanna var inte att tänka på. Vid ettiden var vi strax ovanför trädgränsen, en bäck porlade, en stock var utplacerad, perfekt för lunch. Underbar utsikt över kringliggande fjäll, härliga mackor, gott kaffe. Lite sol även här, men mörka moln dök upp bakom Gräslidfjället.

Efter den välbehövliga lunchen blev det mer krävande terräng. Uppför, lite blött, lera och stenar som man fick koncentrera sig för att sätta fötterna på. När vi kom till vindskyddet på 900 metersnivån kunde vi se målet högt däruppe. Den första renen skymtade också.

Klockan 1530 var vi uppe vid Blåhammarens fjällstation där kalla vindar blåste runt knutarna. Incheckning på rummen genom OLA-systemet. Därefter varsin välförtjänt öl. Trängsel i duschen, men skönt.

Middag 1800. Upprop och insläpp bord efter bord. Vi var allra sist. Satt vid samma bord som två par, från Göteborg, som skall vandra samma sträcka som vi. Middagen bestod av jordärtskockssoppa, salladsbuffé, lax med citronsås och chokladpannacotta med hallon. Till detta serverades rött, alldeles för kallt, vin från Bourgogne, vitt vin och dessertvin från Portugal. Allt mycket gott, men Blåhammarsmör på tunnbröd kommer åtminstone jag (Lena) att komma ihåg. Efter middagen var Göran, Staffan och Torsten tvungna att ladda ner dagens bilder. Vi andra gäspade stort och gick tillbaka till våra rum för att sova. Tankarna innan sömnen kom gick till alla vackra blommor som vi sett, Kung Karls spira t.ex. och hur omväxlande naturen har varit under dagens vandring.

Enligt Evas GPS har vi gått 9,72 km, det mesta uppför. Blåhammarens fjällstation är STF:s högst belägna, 1086 m.

Blåhammaren - Storerikvollen

28/7 Tisdag

Upp klockan 7 och en snabb titt genom fönstret avslöjade att gårdagens fina väder var utbytt till ett med dålig sikt och regn.

Frukosten serverades mellan 8 och 9 och då ingår också att fixa till frukostpaketen som för Görans del bl.a. bestod av en alldeles speciellt god leverpastejmacka.

Dagens etapp ska gå från Blåhammaren till Storerikvollen, en sträcka på c:a 17 km som mestadels lutar nedåt. Vi startade kl 9.30 och satte ut kröken på leden som första mål, c:a 4,46 km (fågelvägen) från Blåhammaren och c:a 1,12 km från riksgränsen. Där stannade vi inte utan dagens första stopp gjordes kl 12 för lunch (leve leverpastejen!) vid Endalens vindskydd. Riksgränsen passerades kl. 13.08. Dagens andra stopp, för fika, gjordes på en sluttning med utsikt över Essandsjön c:a kl. 15 där vi också kunde se målet på håll. Vi var framme i Storerikvollen strax före kl 17 och där väntade en kall öl (Dahls Pils).

Det dåliga vädret blev ganska snabbt bättre efter det att vi lämnat Blåhammaren med soliga stunder. Strax innan vi kom fram till Storerikvollen fick vi en liten regnskur som snabbt gick över. Leden var

ganska blöt, så vandringskängorna fick en seriös test.

I samband med lunchen fick vi lyssna på Lenas personliga betraktelser över dagen före. Så kan man ju också beskriva en fjällvandring... (Utges på eget förlag hösten 2009 - "Lärarinnans personliga betraktelser över en vandringsdag").

Vi fick rum på övervåningen och där var bastuvarmt och varmast var det i torkrummet. Klockan 18 serverades middagen så vi fick sno på för att hinna med den kalla ölen samt duscha innan maten. Till middagen serverades fisksoppa, köttkaka och mannagrynsgröt - nej mannagrynspudding med saftsås. En liten nostalgitripp för 40-talister.

Göteborgsgänget som vi träffat dagen innan verkade sova gott i sitt (blöta) tält när vi lämnade Blåhammaren. Vi fick senare veta att de lämnade Blåhammaren kl 11.30 och satte kurs mot Storerikvollen. Mot slutet fick de syn på oss, men hann inte i fatt utan kom fram en halvtimme senare än vi. Det hade varit en riktig prestation - hinna ikapp ett pensionistgäng!

Sylarna från Storerikvollen

Efter middagen diskuterades nästa dags vandring - skulle vi gå till Nedalen eller inte? Vägen dit uppgavs vara mycket blöt, så andra vandrare hade återvänt till Storerikvollen. Med assistans från två tjejer som just kommit från Nedalen, (för dem hade det tagit hela dagen och de blev sena till middagen) lite ändringar av sträckningen så kom vi överens om att gå till Nedalen (enligt ursprungsplanen) och inte till Sylarna (ett torrare alternativ).

Rumsbokningen i Storerikvollen hade inte fungerat helt enligt planen - vi förväntades komma först dagen därpå, men det var inget problem. Samma sak gällde bokningen i Nedalen men med hjälp av flickan i receptionen blev allt så bra igen.

Dagens bilder redigerades, men det blev ingen kvällsöl denna dag...

Ljuset slocknade och el stängdes av framåt 10-tiden och alla somnade in så sött, men Staffan först.

Nu, när dagens redovisning är slut, så borde Lena inse att hennes betraktelse från dagen före var helt korrekt.

Storerikvollen - Nedalshytta

29/7 Onsdag

Denna dag är vi utrikes hela dagen, ingen riksgräns passeras. Det har varit varmt i natt, Hela övervåningen kändes som ett torkerom och fällarna behövdes ej. Fönstret fick stå öppet. En något smaklös frukost intogs och något smaklösa mackor breddes till lunch, somliga med brunost. Vi var klara kl. 9 förutom att GPS:en skulle programmeras med dagens väsentliga waypoints. Detta tog en halvtimme. De grovt tillyxade positionerna var hopplöst felaktiga, skulle det senare visa sig. Nu gjorde tidsförlusten inte så mycket, skulle det också senare visa sig. Dock hann det börja regna, så vi avtågade skrudade i regnställ och regnskydd. Nu var det en liten skur endast, så jackan åkte av efter någon km. Senare under förmiddagen fick vi ytterligare en skur på oss, f.ö. hade vi kanonväder hela dagen.

Vi gick leden mot Enan till övre stigen mot Nedalen. Väl på denna vandrade vi till stigdelaren mot Sylstationen. Vi var något osäkra på om vi skulle hitta stigdelaren på denna icke rekommenderade vandringsled. Nu var farhågorna onödiga. Stigen var väl ingången, väl rösad och stigdelaren var väl skyltad. Dit tog det 2 timmar.

Sen blev det segt trots torr och god stig. Vi var framme vid markerade stigen Sylarna/Storerik kl. 1310. 10 knappa km på 3½ timmar. Väljer att gå till vadet, 13 km från Storerik, för lunch. Vadet tar en halvtimme. Först gäller det att hitta farbar väg för lågskafskängade vandrare. Torsten knäppte alla knapparna på sina kängor och vandrade fram och åter och ledsagade övriga över jokken. Lena blev lite blöt. Därefter lunch. Det hade nu börjat blåsa ordentligt, så vi kröp ner i en svacka. Görän hade nu en ny leverpastejmacka.

1520 lättar vi och har c:a 10 km kvar. Vi inser att middagen kl. 18 kommer att missas. Bra dock att vi då sannolikt även kommer missa samvaron med de 25 lavskådarna från SLU. Det går ganska bra för oss efter energiintaget. Vi följer rengärdet en bit och når snart vad nr.2 över jokken från Sylarna. Nu vadar vi på en kvart p.g.a. ny vadningsprocedur. Görän testar stenarna och kommer över. Torsten lånar Göräns stavar, går tillbaka och lotsar sedan över Eva. Tar sedan båda paren stavar tillbaka och lotsar över nästa, som då har Evas stavar. Proceduren upprepas. Alla vadar en gång. Torsten vadar 10 gånger. Alla är hyggligt torra. Nu har vi c:a 7 km kvar, ganska sega. Anita tappar flåset och får ladda upp med en macka eller två. Staffan har en axel som ömmar, Lena en hälsena.

Vi närmar oss Neaklumpen men vet ej om det är höger- eller vänstervarv runt denna som gäller. En mängd spänger är utslängda över fjället till viss vägledning. Sen tappar vi stigen! Sån't suger. Det tycks som om att en ny ledsträckning skall dras. 5/6 av oss följer denna. Torsten går högre på fjällslutningen och hittar leden. T vill ej tappa tagen höjd utan följer stigen som går fasligt brant utför. Framme vid Nedalshytta kl. 19. Övriga kommer 15 minuter senare.

Under tiden har T checkat in, beställt mat till 2030 samt inventerat faciliteterna. Vi hinner såväl duscha som öla innan middag. Det känns inte så stressigt ändå till slut.

Ärtsoppa, fläsklägg med rotmos (kolstappe), norsk falukorv (tunnare än originalet) samt jellopudding. Nedalshyttas röda vin därtill, som var förvillande likt Storerikvollens dito. Kaffe och kaka samt lite bildjobb före läggdags. Görän läser dagbok. En mastig dag med ett trevligt och gott slut när vi väl kom i hamn. 23 km, i morgon blir det kortare men brant uppför till en början.

Nedalshytta - Sylarna

30/7 Torsdag

Klockan 710 börjar det röra sig i bingarna i vår gemensamma sovsal här på Nedalshyttan. Alla sätter sig på sängkanten och stönar över diverse krämpor, många sviter från gårdagens tuffa vandring. Men vad gör det, omgående glöms krämporna bort, en ny dag med en ny vandring från Nedalshyttan till Sylarnas fjällstation, en vandring på c:a 17 km.

Packning, insamling av diverse klädesplagg från torkskåp påbörjas och kl. 8-prick sker snabb marsch ner till frukostsalen.

Frukost som vanligt för alla följt av det sedvanliga fixandet av lunchmackor, 3-4 st per person med mycket varierande pålägg. Fortfarande inga ägg! Dom kanske inte har sånt i Norge!

Ute var vädret fint, solen sken! Idag skulle det bli mer tid än igår, så rejäla pauser med kaffekok på fjället; - Vi har ju tid. Samling på gården utanför huset. Torsten satt, färdig att ge sig av, i trädgårdssoffan och väntade. Göran fanns också där.

När vi alla var klara, bestämdes att vi skulle starta en annan väg än vad som tidigare tänkts, allt för att få se nå't nytt. 930 startade vi vår vandring! Dagen då vi hade som mest tid var den dag vi startade tidigast! Inledningen gick ganska brant uppför genom björkskog, blött och geggigt. Vädret var nu inte så soligt, men ett perfekt vandringsväder. Efter en stunds vandring uppstod en liten paus, GPS-koordinaterna måste fixas.

Vandringen fortsatte och snart var vi inne på samma led som vi gick under gårdagen, fast i andra riktningen. Då kom vi ju fram till vadet som vi passerade igår och som måste passe-

ras. Som vanligt, Torsten far fram och åter över vadet med stavar och tydliga instruktioner var fötterna skall sättas ned. Alla kommer över. Tyvärr klev Anita lite snett och plumsade i, genomblöt. Det är lätt gjort!

Omedelbart efter vadet fann vi en svacka för att inta lunchen i. Anita fick pyssla med ombyten innan lunch. Vi var nu på 995-metersnivån. Nu började vinden ta i! Mycket byig vind. Efter att lunchen var färdigäten bestämdes att vi skulle ge oss iväg, vinden tilltog. Kraftig medvind, ibland lite svårt att gå rakt fram när vinden tog i. Vandringsleden blev allt stenigare, så vristerna blev hårt ansatta på oss alla. Flera mindre vad passerades utan incidenter. Kl. 1447 passerade vi gränsen mellan Norge och Sverige.

Vinden blev än mer besvärande när vi passerat runt berget Vaktklumpen, och vi fick direkt stark motvind på väg ner mot målet. Det var säkert upp mot 20 sek m i byarna. Göran var farthållare. Vandringsleden ner mot målet var stenig och vattmig.

Klockan 1720 nåddes målet, incheckning i fina rum. Efter duschen blev det en öl. Till middagen inskaffades pizza "Allt Xtra". Eva, Anita och Lena tillagade pizzorna. Torsten dukade, Göran och Staffan fixade dagens bilder. Middagen avåts med en vacker vy över Sylarna.

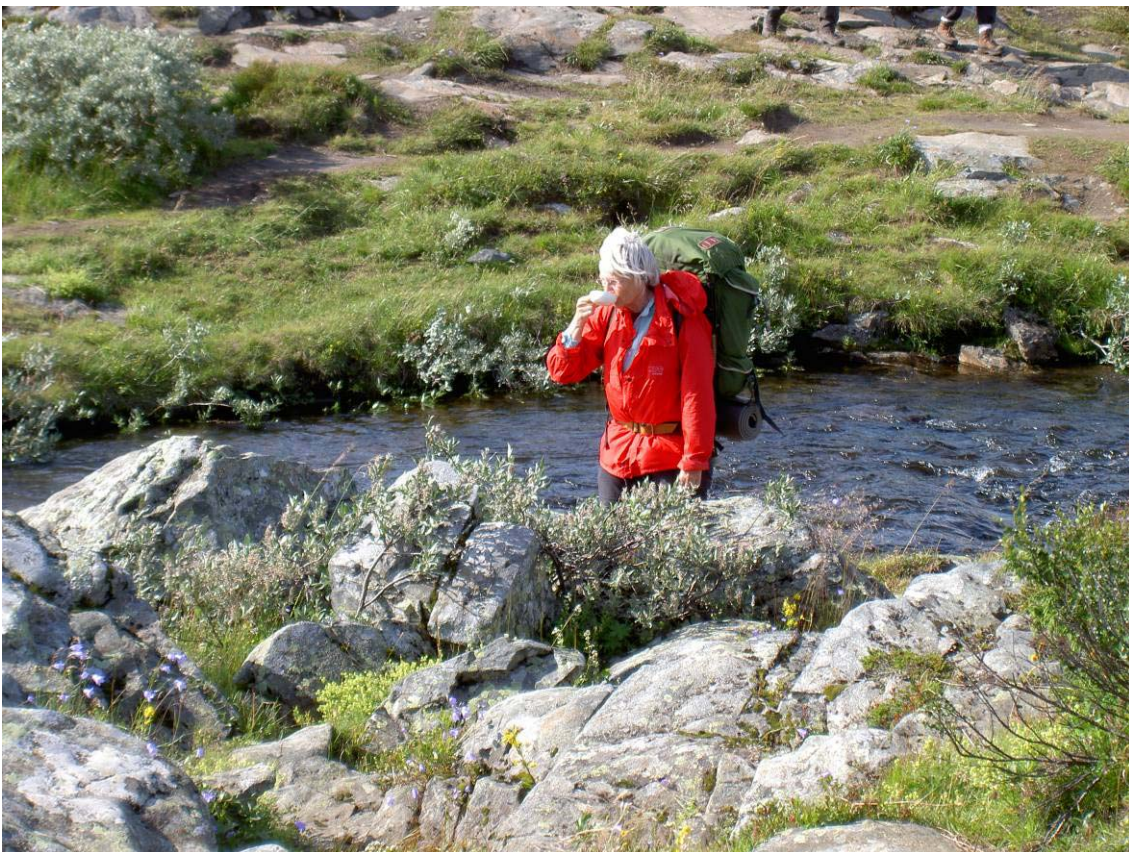
Vid en efterkontroll visade det sig att vandringen faktiskt var 19,1 km.

Sylarna - Storulvån

31/7 Fredag

Så var det åter morgon och rullgardinen for upp med en smäll. Solen sken vackert men vinden var fortfarande hård. Några stackars tältare kämpade med sitt tält som hotade att flyga iväg all världens väg. Det blev städning före frukosten som sedan intogs under vackrer utsikt. Mackor, mackor, mackor men även lite fjällyoughurt - gott! Här fanns även ägg så till lunchpaketet blev det nu ost och skinka, leverpastej med ättiksgurka och ägg med kaviar. Termosarna fylldes med kokhett vatten.

Så var det dags att starta den sista etappen ned till Storulvån. Klockan var bara 9, så tidigt har vi inte kommit iväg någon dag. Vinden var mycket hård och vi flög fram eftersom det var medvind. Lite vingligt blev det när ryggsäcken blev ett ordentligt vindfång. Massor av vandrara gav sig iväg mot Storulvån ungefär samtidigt som vi så det liknande ett lämmeltåg. Det bar av nedåt och de första 2 kilometrarna klarade vi av på en halvtimme. Det blev paus för elvakaffe efter 6,78 km vandring och då smakade det bra med Daim som vi fått med oss i matsäcken från Sylarna. Pausen drog ut men efter 45 minuter var vi iväg igen. Först blev det dock gruppfoto, lite problem med Torstens kamera men Görans ställdes upp för fotot, Torsten förvissade sig om att filmen var framdragen och så småningom kunde bilden tas med hjälp av en fjärrkontroll.

Det var mycket väl spångat och över alla små och större jokkar fanns spänger. Vi gick inte bara över sten utan även över stockar som dock var lite svåra att balansera på. Sylmassivet var så vackert bakom oss med sina snöfläckar. Plötsligt såg vi Storulvåns fjällstation på långt håll förstås men den fanns där i alla fall. Vi enades om att det nog var dags för lunch och så att vi inte skulle komma fram till målet med mackorna oätta. Klockan var då 12.55 och vi hade gått 11,5 km från Sylarna. Vi hittade en plats i lä, bredde ut liggunderlagen och slog oss ned. Den himmelskt goda äggmackan sköljdes ned med varma koppen

(äpple och kanel), riktigt gott! Leverpastejmackorna kollades av, det fanns någon med färsk gurka på också så det utbröt en diskussion om vilken gurka som var bäst.

Efter ca 45 min lunch var det dags för den sista biten. Vi kom ned till bron över Lillulvån, där Göran intog fotografens plats för att föreviga oss andra när vi svajade över den läskiga bron. Göran hade tänkt sig att vi skulle komma på rad men eftersom det svajade ordentligt så spred vi ut oss och gick en och en. Sedan bar det av lite uppför igen innan den sista nedförsbacken till Storulvåstationen dit vi anlände kl 15. Renen Leif fanns på plats och välkomnade oss.

Ryggsäckarna vägdes, Evas var lättast med 8 kg, Torstens tyngst med 14 kg.

Staffan och Göran åkte iväg för att hämta den andra bilen i Rundhögen och vi andra checkade in. Vilken lyx! Tvåbäddsrum med egen toalett och egen dusch. Riktigt sänglinne och sköna frottéhanddukar. Det blev en ljuvlig stund i duschen och alldeles i lämplig tid anlände Göran och Staffan. Efter dusch och "civila" kläder slog vi oss ned i det trevliga mysrummet på andra våningen och släckte törsten med Bärnstensöl - gott!

Vid 18.30-tiden gick vi ned till restaurangen för middag. Menyn var idag Tataki på laxfilé marinerad i chili, vitlök, ingefära och soja. En finsk tjärnsnaps serverades därtill och det var verkligen gott tillsammans. Som huvudrätt fanns lite olika saker att välja på med eftersom vi valt det vita vinet Comte D'Isenbourg så blev det Sejfilé fylld med rökt lax serverad med vitvinsås. Till efterrätt serverades vaniljpannacotta med havtorn och basilikasocker och ett litet glas Blossa från 2007 med smak av havtorn. Allt smakade utmärkt och efter en kopp kaffe sökte vi oss åter till mysrummet för att avsluta kvällen med ett glas öl eller vin. Det för året nya ölet från Jämtlands Bryggeri, måste testas och utfallet var enligt Torsten

och Göran till belåtenhet. Beslöts att göra ett stopp i Åre på lördagen för att inhandla några flaskor eftersom detta öl inte finns hemma på våra lokala systembolag.

Mätta och nöjda var det sedan dags för den sköna sängen. Vi har återvänt till civilisationen efter en härlig vecka i den fantastiska fjällvärlden! Totala etappen denna dag var 16,5 km. Totala fjällturen blev 86,1 km.

Hemresan

1/8 Lördag

Upp till vandringens bästa frukostbord. Jättegott bröd och många sorters pålägg. Inga lunchmackor att spackla idag, så Göran fick ta leverpastejsmörgåsen redan till frukost. Eva och Göran satsade också på varsin tunnbrödsörgås med lokalproducerad mesost. Apelsinjuicen var urdrucken, så vi fick hålla tillgodo med äppeldito.

Packningen klarades av snabbt. Rummen tömdes lika snabbt. Vi behövde varken bädda eller städa rummen. Detta ingick – vilken lyx! Bilarna stuvades med våra pinaler och färden gick mot Hanriis kafé i Handöl. Ej öppnat ännu, så där gick vi miste om museet och de goda våfflor. Vi besökte det söta kapellet och gjorde en snabbvisit vid Karolinergraven.

Nästa stopp blev systemet i Åre. Jämtlandsbryggeriets nykomlingar, Porter och Oatmill Bitter, samt några Bärnsten skulle inhandlas. De två första fanns inte i sortimentet och Bärnstenen var urdrucken, så där gick vi ånyo miste om något gott. Utanför systemet stöter vi på cyklande göteborgaren från vandringen. Ständigt dessa göteborgare! Men detta lär väl bli sista gången vi ses, de skall ut på en fisketur och behöver något att trösta sig med om fiskelyckan uteblir. Bilfärden gick vidare först österut sedan söderut mot förmiddagskaffestoppet. Då fanns naturligtvis inga fik. Vi stannade först vid hembygdsgården vid Marby gamla kyrka. Det blåste kallt, så vi fikade inomhus. Här satsade Eva och Göran på våfflor, såg gott ut.

Vidare till Lassekrog för matstopp. Denna gång inmundigades de klassiska älgbiffarna, Anita och Torsten åt lax resp. baconlindad kyckling. Förarbyte i vår bil och vidarefärd till Tönnebro för senfika. Alla var kissnödiga, men muggkön var gigantisk p.g.a. trasiga toaletter. Toastopp blev det lite senare vid Hackegården. Där tog de båda bilbesättningarna tårdränt farväl av varandra, då vi skulle åka skiljda vägar efter Upplands Väsby. Prick 2000 var vi på Inedalsgatan. Då var vandringen slut. Totalt blev det 86,1 km. Nu återstår endast att betala alla räkningar.